

Til lovforslag nr. L 7. Betænkning afgivet af Skatteudvalget den 21. maj 1991

Betænkning

over

Forslag til konkursskattelov

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til skatteministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål og skatteministerens svar herpå optrykkes som bilag til denne betænkning.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Det Danske Advokatsamfund og Foreningen af Statsautoriserede Revisorer.

Der er af skatteministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Det Konservativede Folkepartis, Venstres, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af skatteministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et flertal inden for mindretallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) anfører, at lovforslaget indebærer en afklaring af retstilstanden og forbedring af den skattemæssige behandling af underskud i konkurs.

Udvalgsbehandlingen har gjort det klart, at der ikke i Folketinget er vilje til at gøre op med

spekulationen i rene underskudsselskaber, jf. svarene på spørgsmålene 2, 4 og 7. Dette er en væsentlig svaghed ved lovforslaget, som mindretallet vil søge afhjulpet, når udviklingen har modnet den politiske vilje hertil, hjulpet på vej af uacceptable eksempler.

Endvidere har udvalgsbehandlingen afdækket, at man ved anvendelse af virksomhedsskatteordningen kan bringe fordelene ved denne ordning ud over en konkurs, hvilket synes helt uacceptabelt. Der er tale om, at man før konkursen behandles skattemæssigt fordelagtigt, og at man efter en konkurs tillige opnår en yderligere gunstig skattemæssig behandling. Forholdet illustreres af besvarelserne på spørgsmål 18 og 34. Socialdemokratiet forventer også på dette område at opnå tilslutning til en ændring, når tiden er kommet hertil.

Socialdemokratiet har med ændringsforslagene peget på tre forhold, der dels tjener til en forenkling (en selvangivelse for konkursboet), dels tjener til effektivisering (inddragelse af insolvenssituationer m.v.), dels tjener til en mere ensartet behandling (rentefradragsregel). De sidstnævnte ændringsforslag er at anse som værneregler, hvis udfyldning vil blive skabt af praksis og den deraf følgende lovrevision. Det er ganske utilfredsstillende blot at afvise – som ministeren har gjort det – ændringsforslagene med henvisning til, at forholdene fordrer en nærmere undersøgelse eller nærmere overvejelser.